



Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

Egy percet sem Isten nélkül

(2Móz 33:12-17)

Elmúlt egy év. Jó ilyenkor megállni az év határáknél, és emlékezni. Hogyan telt el a múlt év? Hogyan értékel-



Zeffler Béla

tem az elmúlt év eseményeit? Meghózták-e számításaimat lelki és testi téren? Növekedtem-e lelkileg? Betöltöttem-e hivatásomat a gyülekezetben, a családban, a társadalomban? Dicsőített-e Istent azért, mert Krisztust látták kiabrázolódní bennem?

Milyen arányban voltak a sikereim és kudarcaim?

Jó visszagondolni, emlékezni (JerSir 3:20-23). Bárcsak a múlt tényei adnának új erőt a jövőre!

Isten kegyelméből megújította az esztendőt. Adott lehetőséget arra, hogy „újra” elindulhatunk. Nagyon fontos a hívő ember számára, hogy hogyan indul. Jól vagy rosszul.

Mózes második könyve Izráel népe pusztai vándorlását írja le Egyiptomból Kánaánba. Ez idő alatt 42-szer indult el Izráel (4Móz 33). Mi vajon hányszor indultunk el a bűn Egyiptomából vándorolva-utazva a mennyei Kánaánba?

Hány új évet nyilvánítottál „jó” elindulásnak, amely évben Isten jelenléte kísért egész esztendőn át? Most újból elindultunk ebben az évben, s ha ez az év hozná el számunkra a megérkezés idejét, vajon a kitűzött „célba”, a

menyei Kánaánba jutunk-e? Mert lesznek, akik még ebben az évben az örök hazába érkeznek.

Az új év első napjai a jó kívánságok, köszöntések ideje. Biztosan vannak nekünk is kívánságaink az év kezdetén. Mit kívántam magamnak, másoknak?

Mózes azt kívánta elindulása előtt, hogy „Isten orcája járjon velünk.” Biztos volt abban, hogy Istennel járni jó, vele indulni érdemes.

El tudom-e mondani Mózesrel együtt: „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen.”

Isten arcáról világosság árad, nem lehet eltévelyedni. Biztos az utazás. Ő tudja jövőnket, nem hagy el bennünket, sem el nem távozik tőlünk.

ÁLDÁS

Az új év küszöbét imádságos légkörben léptük át. Kértük Istent, hogy jöjjön velünk. Mert, „ha Te nem jössz velünk, ne engedd, hogy elkezdjön az év.” Mózes nem kívánhatott volna jobbat. A legjobbat kívánta — Isten jelenlétét. Ő, bár csak a mi kívánságunk is ez volna, s az új év mottója: „Egy percet sem Isten nélkül.”

Isten jelenléte minden szükségét betölti. Milyen áldás lenne részünkre a Zsolt 127:2, mely szerint „Szerelmesnek álmában ad eleget”. „Mert nagy nyereség az Isten félelem megelégedése” (1Tim 6:6).

Mózes bátran indult tovább, mert tudta, hogy ha Isten velük megy, lesz víz és kenyér bőségesen. Az Úr nem-

A refrén

„Mert örökkévaló az Ő kegyelme!”
— olvasom újra meg újra,
mint csodálatos, ujjongó refrént,
akár a teremtés csodáit
zengi a hárfa hurja,
akár Isten népének útja
vonul végig az éneken,
át vereségeken, győzelmeken.
Mintha mindennek
ez az egyetlen, drága titka lenne:
Hogy örökkévaló az Ő kegyelme!

Így lehet mindenki életének,
mindegyikünk élete énekének
refrénje, visszatérő szép sora.
Jó volna megkeresni, rátálatni,
a megtett utat visszaemlékezve
még egyszer végigjárni,
mélységeken, magasságokon át.
Odatehetnénk-e minden után
a zsoltár visszatérő szép sorát:
Mert örökkévaló az Ő kegyelme!

Túrmezei Erzsébet

csak fizikai szükségünket elégíti ki, hanem lelki áldásokban is gazdagon részesít.

Tapasztalhattuk sokszor, hogy amikor jelen van az Úr szívünkben, szolgálatunkban, nem marad el az áldás. Meggazdagított lelki erőben és boldogan néztünk a holnap felé, mert velünk volt az Úr.

Ha remegve álltunk a munka előtt,



Alapítva 1908-ban



Alapítva 1981-ben

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kish Ernő, Oláh Lajos
Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$18.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök/President:

MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Alelnök/Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Tiszteletbeli elnök/Honorary president:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Főtájtár/General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros/Treasurer: LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

Lelkipásztor Szövetség elnöke:

REV. ALEXANDER KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10022
Tel.: (212) 288-0258

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

a tanfolyam vizsgáin, a múlt előtt, jó volt fohászzkodni, imádkozni, ígét olvasni — az Úr válaszolt. Megnyugodtunk és hittük, hogy Ő nem hagy el, velünk lesz és megáld. Milyen nagy áldás lenne átélni azokat a napokat, amikor nem más és egyéb lenne jelen szívünkben, hanem az Úr Lelke. „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel” (Zak 4:6).

BIZTONSÁG

Izrael, bár kiválasztott népe volt Istennek, nem volt megkímélve az ellenségtől. Több alkalom mutat rá arra, hogy Izrael harcolt az ellenséggel. A győzelem jelében Istenre kellett hagyatkozni, mert csak Isten által van teljes győzelem.

Mi is naponként ki vagyunk téve az „ellenséggel” való harcnak. „Mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1Pét 5:8).

De Jézus Krisztus imádsága, mint védő pajzs öleli át életünket. (Jn 17:15).

Éjjel tűzoszloppal, nappal pedig felhőben, a legnagyobb biztonságban vezette az ő népét. Ha Isten velünk jön, nem férhet hozzánk az ellenség. Mert győzött a Júdabeli oroszlán — Jézus Krisztus. Isten nem akarja, hogy valaki is elvesszen az úton, jelenléte megnyugt minden kísértésben és harcban.

CÉLBAÉRKEZÉS

Mózes kívánsága teljesült. Elindult velük Isten. Isten, Fia által jött közenk azért, hogy megkeressen és megtartsa (Luk 19:10), s azután dicsőségebe vigyen be minket. Hányszor gondolta Izrael népe, milyen jó lesz a „tej és mézzel folyó föld.” De élő hit nélkül nem lehetett oda bejutni.

A mennyországba is nagyon sokan vágnak. Jézus Krisztus azért jött le a bűnös világra, hogy üdvösséget adjon (Jn 3:16). Ha valaki hisz Ő benne, ne vesszen el. Az Úr Jézus mindenkit segít arra, hogy országába jusson. Ő ad élő hitet is, csak kérni kell őszintén.

Bár adna a jó Isten sok-sok igehirdetést ebben az évben, amely nyomán élő hithez jutnának sokan! Mert a hit hallásból van (Róm 10:17). Bárcsak ne a bűnös életmód, hanem az üdvösség találna kitárt szívekre.

Gazdagítsa lelki életünket a mi

Urunk azzal a kegyelemmel, hogy minél többen elnyerjék az örök életet Jézus Krisztus által.

Kívánjunk Mózesrel együtt ilyen „jó” kívánságokat egymásnak ez új évben.

Akkor Isten nem utasít el minket, „megteszem, amit kívántál.” Mert az a legjobb kívánság, ha az Úrral járunk és vele érkezünk meg az Ő dicső országába. Adjon Isten sok ilyen „célbaérkezőt”. Minden kedves Istenfőnök adjon a jó Isten sok ilyen boldog új évet.

„Ha az Úrral járunk,
Ígéjében bízunk,
Dicső fény szórja be az utunk.
Míg munkáját tesszük,
Urunk van mivelünk,
Mert mi szilárdan benne bízunk.”

(Hymnal 242)

Zeffér Béla

Boldog vakság

„A vakokat oly úton vezetem, amelyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, amelyeket nem tudnak; előttük a sötétséget világossá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velük, és őket el nem hagyom... Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? és olyan süket, mint az én követem, akit elbocsátok?” (Ésaiás 42:16, 19)

Légy áldott
vakok vezére!
Kezüket
biztos kézzel fogod.

(Hová vezetsz?)

Ahogy Veled megyünk,
amíg kezüket fogod:
nem félünk semmitől.

Bár kanyargós
az út,
csapda van számtalan,
eltévedni már nem fogunk.

Megérkezünk!

S talán majd ott,
áldott vezér,
szolgáid szemét is
megnyitod.

1983

Herjeczki Géza



~~~~~ Kelet-európai látogatás ~~~~~

Istenünk segítségével alkalmunk volt ismét meglátogatni szép szülőhazánkat. Két évenként összegyűjtünk egy csoportot, mely második és harmadik generációs magyar szülők gyermekeiből áll, akik föl akarják keresni családi gyökereiket. Amikor Budapestre érkezünk, drága jó hívő testvéreink vártak minket és virág csokorral üdvözöltek minket.

Tíz napot töltöttünk Magyarországon és ez idő alatt az ország sok történelmi kincsét meglátogattuk. Felkerestük a Parlamentet, a Szent István bazilikát és a Mátyás templomot. Nagy érdeklődéssel néztük a Nemzeti Múzeumot, a Halász Bátyát, a Hősök terét, és még sok más helyet. Miközben az országot jártuk, lelki testvéreket is találtunk majdnem minden utunkban.

Alkalmunk volt találkozni testvéreinkkel a következő helyeken: Nap utcai gyülekezetben, Szokolyán, Székesfehérváron, Pécelen, Órbottyánon és Pestimrén. Mindenhol, ahol megjelentünk átadtuk az Amerikai Magyar Baptista Szövetség üdvözlétét, és szolgáltam is mindenhol, ahol erre megkértek. Amikor Szokolyán jártunk, a gyülekezet éppen főnállásának száz éves jubileumát ünnepelte. Magyarországi testvéreink szépen dolgoznak és láttuk előhaladásukat. Székesfehérváron már kicsi a templom. Ifjú Mészáros Kálmán testvér elmondta, hogy harminc bemeírtkezőjük volt ebben az évben. Nagy terveik vannak a jövőre. Folynak az építkezések. Új templomok és prédikátor lakások épülnek. Pécelen a gyülekezeti testvérek és testvérnők építik a prédikátor lakást. Beszélgettem Vadász János testvérral — Szegeden is szépen folyik a munka.

Alkalmam volt meglátogatni a Magyarországi Baptista Akadémiát, ahol 64 diák tanul az Úr szolgálatára. Az új épület kész van és nagyon szép. Nagy munka folyik most a régi épületben. Az óhazai testvérek hálások voltak az építkezéshez nyújtott segítségünkért (lásd decemberi számunkat, szerk.).

Találkoztam Révész Árpád testvérral, a Magyarországi Baptista Szövetség elnökével, valamint Győri Kornél testvérral, az ottani szövetség titkárával. Közös ügye-

Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne öl! Aki pedig öl, méltó az ítéletre.

Én viszont azt mondom nektek, hogy mindaz, aki haragszik az atyjafiára — ok nélkül —, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az atyjafiának: Ráka (ostoba), megérdemli, hogy a nagytanács elé kerüljön; aki meg ezt mondja: Bolond! — méltó a gyeheenna tüzére. *Máté Ev.*

inkről beszélgettünk abban a reménységben, hogy továbbra is meg lesz közöttünk a testvéri szeretet és együttműködés.

Magyarországi látogatásunk után Erdélybe indultunk. Mivelhogy kocsival akartunk utazni, kocsit bérletre volt szükségünk. Azonban egy bérlő sem volt hajlandó kocsit adni, ha Romániába, Lengyelországba vagy Olaszországba vezetnék a kocsit. Nagy nehezen találtam egy magán bérlőt, aki adott egy régi autót. A magyar — román határon volt egy kis kellemetlenség, de az Úr sikeresen átvérezelt minket.

Nagyváradon találkoztunk Veress Ernő testvérral, aki a Romániai Magyar Baptisták elnöke. Két napot töltöttünk együtt és ez idő alatt közös ügyeinkről beszélgettünk. Nem könnyű az ottani testvéreink helyzete. De ott is láttunk előre haladást és megtéréseket. Átadtam a 2500 dollárt, amelyet mi Amerikai Magyar Baptisták gyűjtöttünk részükre. Nagyon hálások voltak a testvérek segítségünkért. Romániában nagy szükség van a segítségre. Kérnek, hogy imádkozzunk értük és ha indít az Úr, küldjünk anyagi segítséget.

Nagyváradról Temesvárra mentünk. Itt rokonainkat kerestük föl. Szerettünk volna itt is találkozni magyar testvéreinkkel, de rövid volt az idő és rossz volt a kocsink. Aradon keresztül siettünk vissza Magyarországra. A határon a várás rettenetes. Tizenhét órát kellett a szegény román népnek várnia, mielőtt kiengedték őket. Minket, mint Amerikaiakat ki engedtek egy és fél óra alatt. Imádkozzunk a mi erdélyi testvéreinkért. Nehézségeken mennek keresztül és szükségük van az imára és támogatásunkra.

Utazásunk során ellátogattunk még Olaszországba és Lengyelországba is. Itt nem találkoztunk magyar testvérekkel, habár mondták, hogy ott is laknak magyar testvéreink. Lengyelországi utazásunk alatt meglátogattuk az Auschwitz-i koncentrációs tábor, ahol sok millió zsidót pusztítottak el a második világháború idején. Könnyes szemekkel néztük a barakkokat és a kemencéket, amelyek gyalázatos pusztításra voltak használva. Adj a Úr, hogy ilyen dolog soha meg ne ismétlődjön. Inkább tanulja meg az egész világ egymást szeretni úgy, amint az Úr Jézus is szeret minket.

Az Úr munkája folyik a világ minden részén. Adjunk hálát, hogy nekünk is van feladatunk. Segítsünk Siont építeni ott, ahova az Úr minket helyezett. De imádkozzunk és segítsünk ott, ahol szükségét látunk.

Kish Ernő, elnök

„Ha az Úr akarja és élünk...”

Nincs olyan ember, akinek ne volnának tervei, vágyai és céljai, amit életében meg szeretne valósítani. Ellenőrizhetjük magunkat: reggeli ébredésünk után nem az-e az első gondolatunk, hogy ma mi mindent fogunk csinálni, és milyen sorrendben végezzük feladatainkat? Ugyanígy vagyunk egy új év kezdetén. Mindig úgy érezzük, hogy okultunk az óév kudarcain, és elhatározzuk, hogy az új évet tiszta lappal, másként kezdjük. Sajnos, nem kell hozzá sok idő, hogy a tiszta lapra ismét nem kívánatos dolgok kerüljenek.

Jakab 4:13-14-ben olvasunk az emberi tervezettség hiábavalóságáról. Még a leggondosabban felépített tervek is kudarcba fullhatnak. Gondoljunk saját sok keserves tapasztalatunkra, és nézzünk körül, mit láthatunk mások életében? A jól megtervezett munka befejezetlen marad, mert „megállj”-t parancsol egy váratlan baleset, egy szívroham, vagy agyvérzés. Esetleg megbénul az eddig munkálkodó kéz, sok-sok eredményes lépés után a láb. Vagy örökre megáll a nyughatatlan szív.

„Micsoda a ti életetek?” — mondja az apostol. „Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, azután eltűnik. Ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ezt, vagy azt tesszük.” — Itt az útmutatás részünkre. Itt van a titka annak, hogy miért fogadjuk békességes szívvel még a nem várt próbákat is az, aki Istennel jár. „Ha az Úr akarja”, ha Néki úgy tetszik, belenyúl az életünkbe, és megakadályozza terveink megvalósítását, mert azok talán túlságosan a földhöz kötnek. Vagy valamiképpen megállít, mint Saulust, hogy ki tudjuk mondani: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?

Aki nem tud Benne bízni, az összeomlik, mert kegyetlen törvénynek tartja, hogy „ember tervez, Isten végez”. De aki úgy tekint Rá, mint a gyermek Atyjára, az tudja, hogy az igazi atya csak a veszélyes játékot veszi el gyermekétől, hogy megóvja őt a nagyobb fájdalomtól.

Tegyük bizalommal életünket az Úr kezébe, és induljunk el Vele az új év ismeretlen tájai felé, terveinket az Ő akarata alá helyezve. Bizonyos, hogy kevesebb kudarc és csalódás ér bennünket, ha nem a magunk, hanem az Ő akarata szerint cselekszünk. „Ha az Úr akarja és élünk”, — mához egy évre visszatekinthetünk arra az esztendőre, amely ma még, mint ismeretlen jövő áll előttünk, és mérlegre tehetjük azt. Most, az indulásnál kívánjunk egymásnak Isten nevében kezdett, győzelmes, boldog Újévet!

Bízzad Újra Életed Krisztusra!

Oláh Lajosné

Miért alakítunk világszövetséget?

A Magyar Baptisták I. Világtalálkozója múlt év augusztusában került sor Budapesten. Ami néhány évvel ezelőtt elképzelhetetlen volt még, az ezen a találkozón részben realizálódott, és reméljük, hogy folytatódik. Már 1990. őszén hallottam a tervekről dr. Viczián János és Győri Kornél testvérektől (a Magyarországi Baptista Egyház akkori elnökétől és főtitkárától), akik, többek között dr. Udvarnoki Béla felhívására hivatkozva (EH. 1990. okt. 15. „Szemle”) láttak munkához.

A világtalálkozó résztvevői félreérthetetlen tetszésnyilvánítással fogadták dr. Haraszi Sándor testvérnek a Magyar Baptista Világszövetsége megalakítására tett javaslatát. Remélem, hogy szívesen olvasott lapjainkban, a Békehírnökben, az Evangéliumi Hírnökben és a Szeretetben azokhoz is eljut ez a felhívás, akik személyesen nem lehettek ott a világtalálkozáson.

Valóban szükség van a Magyar Baptista Világszövetségre?

Júliusban, a rámai konferencián, a Lelkipásztori Munkaközösség alakuló gyűlésén Oláh Lajos lelkipásztor testvér vetette fel ezt a gondolatot, amiről Bartha István, erdélyi lelkipásztor testvér is írt egy támogató jellegű cikket (EH. 1992. augusztus). A nyugalmazott erdélyi lelkipásztor és történelem-kutató feltehetően okkal kéri a magyar baptisták világméretű összefogását...!

Dr. Haraszi Sándor testvér, szövetségünk tiszteletbeli elnöke először augusztus 23-án, délelőtt, a rákospalotai gyülekezetben olvasta fel azt a javaslatát, miszerint a Baptista Világszövetség mintájára kellene létrehozni a Magyar Baptista Világszövetséget. Ennek alkotó tagjai a különböző országokban működő magyar baptista szövetségek és szervezetek lennének, mind egyenlő szavazati joggal. Haraszi testvér elmondása szerint, a Szlovákiából jelenlévő Kondács Pál lelkipásztor, és a Romániai Magyar Baptista Szövetség szintén jelenlévő elnöke, Veress Ernő testvér egyetértésükről biztosították az istentiszteletet követően. A Magyar Televízió és Rádió egyenes adásban közvetítette Veress testvér igehirdetését és Haraszi testvér felszólalását is. Néhány órával később, a Tahiban megjelent nagyszámú (6000 tagú) nemzetközi fórum így már másodsorra hallhatta az ott is megismételt javaslatot és Haraszi testvér ígéretét, a szervezési költségek fedezésére felajánlott 1000 dollárról, mint alaptőkéről.

A gyakorlati kivitelezés elkezdéséhez az egybegyűltek tetszésnyilvánítása volt az az erkölcsi alap, amire szorgos munkával,

figyelmességgel és áldozatkészséggel építhetnek a testvér-szövetségek és szervezetek megbízottjai. Minden új gondolat, természetesen, válthat ki ellentmondást amíg a célkitűzést jobban meg nem ismerik, és népszerűsítik. Mivel egy világszövetség megalakulása nem függhet néhány atyánkfia ellenvéleményétől, ezért számunkra érthetetlen magatartásuk indoklását is remélhetőleg rövidesen olvasva és figyelembevéve javaslom, hogy folytatódjék a Magyar Baptista Világszövetsége megalakulásának előkészítése.

A vallás- és lelkiismereti szabadság védelmét és ápolását a világ sok országában hivatástudattal vállalták baptista elődeink. Így lettünk a legnagyobb és legbefolyásosabb protestáns hitvalló közösség nemcsak az Amerikai Egyesült Államokban, hanem világviszonylatban is. A szétszórtságban élő magyar baptisták nemzetközi együttműködésének és a testvéri kapcsolatok elmélyülésének gyümölcse, a jövőben pedig fóruma lesz ez a szervezet.

Missziós érdekünk is ez. Tudvalevő, bár nem gyakran megfogalmazott tény, hogy az erdélyi magyar baptisták száma

és szellemisége a magyarnyelvű evangéliumi (nem csak baptista!) misszió legfontosabb tényezője. Az volt a magyar baptizmus eddigi történelmében, és az ma is. Is-ten kegyelméből, a történelem ezen pillanatában még megszülethet egy kölcsönösen segítő-szövetség a testvériség körében fellelhető értékek szolgálatba állítására. Elhamarkodott lenne, ha máris a világszövetség funkcióiról vagy leendő vezetőiről beszélnénk (talán az ebből fakadó gondok okozta félelem sarkallta óvatosságra a magyarországi vezetőket), de a szervezett és közös áldozathozatallal végzett munkára már megértett az idő...

A világtalálkozáson közzétett gondolat imádságos támogatására kérem az Evangéliumi Hírnök olvasóit, hogy úgy megalakulásában, mint működésében Isten dicsőségét és gyülekezeteink javát szolgálja a Magyar Baptista Világszövetsége.

Javaslom ezért, hogy a különböző országokban működő baptista gyülekezetek szövetségei és szervezetei vegyék föl egymással a kapcsolatot, és kezdjék el megbeszélni a gyakorlati feltételeit annak, hogy a Magyar Baptista Világszövetsége formailag is megalakulhasson, mint a magyarnyelvű baptista misszió nemzetközi szervezete.

Novák József

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ ELNÖKE GYÜLEKEZETEINKBEN

Révész Árpád, a Magyarországi Baptista Egyház nemrég megválasztott elnöke novemberben az Egyesült Államokba látogatott. A déli baptisták virginiai közössége hívta meg, akik a magyarországi baptistákkal évek óta partner-missziós kapcsolatot tartanak fenn.

Révész testvért szövetségünk lelkipásztori munkaközössége (a nyári közgyűlés alkalmával újjáalakult Lelkipásztor Szövetség), valamint az AMBSz vezetői Clevelandban fogadták, november 17-én.

(A Lelkipásztor Szövetség clevelandi gyűlésének első eredménye egyébként az volt, hogy megválasztottuk Kulcsár Sándor New York-i lp.-t elnöknek, Novák József alhambrai lp.-t pedig titkárnak.)

A találkozóra a szolgatársak a távoli városokból is eljöttek. Sőt, a mellékelt fénykép tanúsága szerint, szövetségi vezetőink is ott voltak (Szabó István főtitkár testvér is, aki a képről hiányzik). Jó volt egymással is és kedves vendégünkkel is találkozni.

Kölcsönösen tájékoztattuk egymást misszió tevékenységeinkről. Természetesen szó esett a nyári Magyar Baptista Világtalálkozóról is. Kölcsönösen osztoztunk az örömeinkben, törekedtünk az esetleges félreértések tisztázására, s biztosítottuk egymást a jószándékú, testvéri egyenlőségen



Cleveland, 1992. november 17. Ülő sor: Dr. Haraszi Sándor, Révész Árpád, Kish Ernő, Oláh Lajos; álló sor: Zeffer Béla, Dr. Haraszi Leland, Dr. Herjeczki Géza, Novák József, Drescher Lajos.

alapuló missziós együttműködési készségünkről.

A clevelandi gyülekezet látott vendégül bennünket, amiért ezúttal is köszönetet mondunk. Az esti istentiszteletet Zeffer Béla helyi lelkipásztor vezette, az ígét magyarországi vendégünk, Révész Árpád testvér hirdette. A többi lelkipásztor és a gyülekezeti küldöttek üdvözlét, igei köszöntést adtak át.

Révész testvér mielőtt hazautazott volna, ellátogatott a Palm Bay-i (Florida), valamint a New York-i gyülekezetünkbe. (szerk.)

(Békehírnök)

MIT HOZ A JÖVŐ?

Izgalmas kérdés. Nemcsak most a nagyon változó társadalmi mozgások idején, hanem minden időben. Ha valaki békességben él, reményli, hogy tartós állapot lesz életében a béke, sőt egyre jobban kihasználhatja javára, gazdagodására. Ha viharfelhők tűnnek fel, akkor megjelenik a félelem, mi lesz ebből? Mit visz el a vihar? Mi marad meg? Az idő múlása jó vagy rossz változásokat hoz?

Az ember örök optimista, különösen míg fiatal. A jövő nem lehet más, csak sikeres előrehaladás? E megálmodott sikernek igen sok akadálya van. Míg a baj, a bűn, a nyomorúság sokféle fajtája hivatalosan is rátalál az emberre, addig a sikerért, a szebb jövőért igen keményen meg kell dolgozni. Sajnos, most olyan világban élünk, amelyben a becsületes, kemény munka sem hozza meg a várt gyümölcsöt. Még az igazságra törekvő társadalom sem oldotta meg az igazságos teherelosztást, mert nemcsak a társadalmi forma tudja megnyomorítani az embert, hanem a súlyos jellemhibák is, a visszaélés, a jogtalan előnyök megszerzése, amely mások jogfosztásával jár. Kegyetlenül érezzük velünk az életnek efajta realitását. Mit hoz a jövő a békességre, az emberibb életre vágyóknak?

Sokan úgy vélik, hogy aki nem vesz részt ebben az emberiségről megfigyelhető meggazdagodási versenyben, az elveszett ember. Még azokat is megkísérti ez a gondolat, akik ismerik a figyelmeztetést: „mert mit használna az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelkében pedig kárt vall?” (Mt 16:26.) Ez a figyelmeztetés több az emberiségre intő szónál. Jézus Krisztus életünk igazi feladatára, céljára mutat rá. Nem az az elveszett ember, aki a gazdasági versenyben bármilyen ok miatt is lemarad, vagy alulmarad, akinek a jövő kevés jót és annál több nyomorúságot hoz, hanem az, aki lelkében kárt vall, aki nem ismeri a bűnbocsánatot, a kegyelmet, a Jézus Krisztus által szerzett új életet és üdvösséget. Lelkünk megváltásának elfogadása a cél!

Mit hoz a jövő? Mi jut eszünkbe e kérdést hallván? A gazdasági élet? Gyermekünk jövőjének kérdése? És lelkünk állapota? — Jobb nem gondolni rá? Ne tévesszük el a fontossági sorrendet! Fontos, hogy legyenek anyagi eszközeink. Fontos, hogy gyermekeink jól felkészüljenek az életre, kedvükre való iskolát és foglalkozást válasszanak. Tőlünk telhető legnagyobb anyagi áldozatra is képesek vagyunk, hogy ebben segítsük őket. Aki ezt elmulasztja, arra jogosan szól az ítélet: gondat-

lan, nem gondoskodik gyermeke jövőjéről. Pedig ez nagyon egyoldalú gondoskodás, mert a legeslegfontosabb elmarad ebben a nagy segíteni akarásban, a megtérés és megmaradás a kegyelemben. E nélkül nincs jövő! Az idő múlik, a kegyelem-idő fogy, de nem lehetőségek felé haladunk, hanem a bűneink következményeként kikerülhetetlen ítélet felé. Olyan jövő, amelyre nem vethet árnyékot a rettegés, a halálfélelem, csak Jézus Krisztusban adatik minden embernek!

Gondatlan az, aki nem gondoskodik családjá, gyermekei anyagi biztonságáról. De mit mondjunk arra, aki sem saját, sem gyermekei jövőjéről, lelkének megszabadulásáról nem gondoskodik? Nem lehet kétséges, hogy az ilyen ember számára a jövő egyenlő a kárhoztató ítélettel, míg a megtérő bűnös ember számára a jövő: Krisztussal lenni mindenkor. Van jövőd Krisztusban?

A Krisztusban élő ember is e világban él, a kegyelem-idő számára nemcsak lehetőség, hanem elszámolási kötelezettséggel kapott feladat. Ha a mögöttünk hagyott időre gondolunk, igencsak meggyűlik a bajunk az elszámolással. Hányszor nem tettünk jót, amikor megtehettük volna? (Jak 4:17.) Hányszor mulasztottuk el az üdvösségre szóló meghívás átadását?

Paul White

LÉPTEN-NYOMON IMÁDKOZNI

Megkísérelted már egyszer, hogy lépten-nyomon imádkozz? Gondolj egyszer arra, mennyi hasznos időt elpazarolsz például utazások alkalmával. Ezt az időt nagyon hasznosan lehet imával eltölteni.

A pályaudvarhoz menve találkozol például szomszédokkal. A városban sok ismerős arcot és embereket lehet látni, akikért szívesen imádkoznál. Utazás közben különböző helyek mellett haladunk el, amelyek automatikusan sok gondolatot ébresztenek: templomok, iskolák, barátok, ismerősök háza, bankok, biztosító intézetek, rádióstúdiók, kórházak. Miközben ezek elsuhanak mellettünk, annyi minden jut eszünkbe, amiért imádkozhatunk. Bizonyára sok fontos, szükséges imát, közbenjárást elmulasztottam volna már, ha nem tanultam volna meg így imádkozni. Sok minden jut eszembe például reklámok láttán is. Egyik helyen az „Anderson kolbászt” ajánlják, egész sor barátom van, akik ezt a nevet viselik. Így tehát imádkozom értük.

A lépten-nyomon való imádkozásnak van még egy szempontja is: hasznos védelmet jelent a kísértések ellen. Mert aki imádkozik, annak a Sátán nem árthat.

Hányszor mulasztottuk el a testvéri segítségnyújtást? Hányszor veszélyeztetettük gondatlanságunkkal önmagunkat és azokat is, akikért Jézus Krisztus meghalt? Nincs vége a múltunkra vonatkozó kérdéseknek, de most nem ezek megválaszolása a feladatunk, hanem a jövő felé fordulás. Mit hoz a jövő?

Ha hiszel Jézus Krisztusban, akkor a jövő közelebb hozza azt a nagy változást, amelyben színről színre láthatod megváltó Uradat. Ez a jövő, ez a cél! A jelen és a jövő közé eső napok a megtérés, az elfogadás, az engedelmesség, a szolgálat és bizonyágtétel napjai. Ha van jövőnk, akkor van szolgáló életünk. Ha nincs szolgáló életünk, akkor halottak vagyunk és halott jövő nincsen. Mi vagy a gyülekezetben? Célhoz igyekvő, alázatos, engedelmes, kegyelemben részesült bűnös, vagy fagyöngyhöz hasonló élősködő, aki a mások által végzett nemes szolgálat eredményeit is megemészti, elnyeli? Tegyük meg mindent gyülekezeteink szebb jelenéért, hogy az a szebb jövő is a miénk legyen, amiért az Úr már mindent megtett!

Mit hoz a jövő? Összetett kérdés. Nem is csak lelki, nem is csak gazdasági kérdés. Életkérdés! Fogadjuk el mi is Urunk Izráel népének adott válaszát erre a kérdésre: „Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van kegyelem, és gazdag Ő, meg tud váltani” (Zsolt 130:7.)

Lukács Gyula

Évekkel azelőtt, hogy Afrikába mentem, kértem barátaimat, hogy imádkozzanak értem, mialatt a cipőjüket tisztítják. Sokan teszik ezt meg még ma is; látod, egy-egy imát mindennapjainkba mindenhol beépíthetünk!

Valami mást is megállapíthatok: minél többet veszed igénybe Isten ajándékát, hogy Vele beszélhetsz, annál nagyobb vágy támad benned a vele való közösségre. Abban biztos lehetsz, hogy Isten felel neked. Ezért hagyd végre abba azt, hogy imádat csak elhadard. Az ima több, mint betanult mondatok elhadarása. Az ima közösség Istennel, beszélgetés Vele személyesen.

Szomorú statisztika:

Amerikában minden órában: 1370 serdülő valamilyen kábítószerhez folyamodik, 570 fiatal átéli a család szétesésének fájdalmát, 456 gyermekkel kegyetlenkednek, 376 tizenéves lerészegedik, 114 tinédzser menekül el otthonról, 58 serdülő öngyilkosságot kísérel meg, 44 tizenkilenc évesnél fiatalabb lány abortuszon esik át, 28 lány szül házasságon kívül gyermeket, 1 fiatal meghal öngyilkosság következtében.

(Szeretett)

Az ifjúság hangja

Etnikus Ifjúsági Vezetők Konferenciája

1992. november 21–22., Atlanta, Georgia, U.S.A

Az Amerikai Déli Baptista Szövetség Belmissziós Társasága meghívására 1992. november 21–22. között részt vettem egy Etnikus Ifjúsági Vezetők Konferenciáján.

Nagyon tanulságos volt számomra ez a Konferencia. Sok mindent tanultam és sok mindent megerősítve láttam, amit korábban is hallottam. A Déli Baptista Szövetség célja a belföldi és a külföldi misszió támogatása. A Déli Baptista Szövetség elismeri a különböző nemzetiségeket, támogatja azt az elvet, hogy az anyanyelvi egyházak saját nyelvükön hallják az Igét, és hogy saját kultúrájukat ápolják. Nem célja a nemzetiségeket erővel „elamerikaiasítani”. Mint tudjuk, az ember 3 dolgot csak az anyanyelvén tud csinálni: számolni, álmodni és imádkozni. Ezért szükség van ar-

ra a lehetőségre, hogy az ember az anyanyelvén hallhassa Isten Igéjét, bármelyik országban lakik. Kilencvennyolc különböző nyelven hallják az Igét Déli Baptista gyülekezetekben. Saját adataik szerint: Atlantában 33%, Chicagóban 61%, Clevelandban 44%, Detroitban 48%, Los Angelesben 78%, New Yorkban 73% az etnikus származású lakosság aránya.

Ami ennél is érdekesebb, az etnikus gyülekezetek tavaly óta 150%-kal nőttek. Az összes Déli Baptista Szövetség taggyülekezetei csak 7%-kal nőttek. Ha az etnikus gyülekezeteket nem számítanánk bele, a Déli Baptista Szövetség taggyülekezeteinek létszáma 9%-kal csökkent volna.

(Folytatjuk)

Dr. Haraszi Leland

„MIELŐTT ELOLTOD A GYERTYÁT...”

Túrmezei Erzsébet *Mondd el* című versének kezdő sorai ezek: Mielőtt eloltod a gyertyát, S elmúlik a karácsonyi láz, Tégy számadást újra magadban, Épült-e bened a lelkid?

S most, miután nemcsak a gyertyák aludtak ki a karácsonyfákon, hanem már a szilveszteren, újéven is túl vagyunk, úgy magam elé képzelem ismerőseimet, barátaimat, akikkel együtt elrakjuk a karácsonyi díszeket, kidobjuk a karácsonyfát, a karácsonyi terítőket eltesszük jövőre, szilveszteri és újévi vendégség után elmosuk az edényeket... S ebben a csendes, ünnep utáni takarításban, fel szeretnék tenni egy kérdést magam és minden kedves testvérem részére: *Lélekben és igazságban imádtuk-e az Istent, vagy az ünneplésünk emberi szokásokkal volt megrakva, s testben ünnepeltünk ugyan, de lélekben távol voltunk attól, Akinek valamikor örök szállást ígértünk a szívünkben?*

Kétezer évvel ezelőtt az Úr Jézus a samariai asszonynak mondta azt, hogy: „De eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is azt kívánja, hogy ilyenek legyenek az őt imádók.” (Jn 4:23, új fordítás)

Ez volt az ígevers, amin keresztül Isten szólt hozzám egy elmúlt szilveszteren, amikor az ünneplésben nem találtam meg az ünnepi hangulatot, bármennyire is kerestem azt. S akkor végiggondoltam az elmúlt karácsonyokat és szilveszteteket úgy az óházában, mint itt az Egyesült Államokban. Elém tűntek különböző módok,

ahogy emberek ünnepelhetnek. A hitetlenek egyféleképpen, az Istenben hívők másféleképpen. S még a hívők táborában is hányféle ünneplés van! Eszembe jutott az egyik szilveszter, amikor olyan jó hangulat volt a gyülekezetben egész éjjel, hogy virradatig együtt maradtunk. S bántott, hogy miért nem lehet minden ünnep olyan, mint azok a „régiek”?

S ekkor megdöbbsentem: én balgatag, énekelem a lényeg csak a hangulat? Hát hol maradt a bennső meggyőződés? Hol maradt az a sok elméleti tudás, mi szerint mindenkor örülök az Úrban?

Az 1992. évet hogy zártuk le?

Ha meggyőződésből ünnepeltél, adj hálát érte! Ha érezted, hogy semmi és senki nem szakít el a Krisztus szerelmétől, adj hálát érte! Készülj fel azokra az ünnepekre, amikor esetleg nem lesz ilyen jó dolgod, mint most. Énekelj és légy vidám! Mosolyogj, amikor testvéreiddel kezdet fogsz!

Ha viszont érezted, hogy ünneplésednek nagyon megszokott íze van, akkor kérd Istent, hogy Szentleke által adjon teljes meggyőződést az Ő csodálatos dolgai felől. Ha úgy érzed, hogy azért ünnepeltél, mert ezt tanultad..., vagy mert így illik..., vagy mert más is ezt teszi..., vagy nehogy megszóljanak..., akkor egy betöltetlen, üres hely van a szívedben, s lelked mélyén ott él a vágy Isten után. Engedd, hogy tartalommal töltsön be Jézus Krisztus.

Tartalmas csak akkor lesz az ünneplésünk, ha lélekben és igazságban imádjuk az Atyát.

Nagy Judith

November at Bethesda

When reflecting on Thanksgiving Day, we were reminded of God's concern for detail in even the smallest things in life. The same God that created all large and small things for us to enjoy, also created each of us in our unique complexity. How thankful we are for an awesome God!

The annual Co-operative Craft and Bake Sale brought together on November 7th, a good mixture of ten talented craft exhibitors. Our residents worked steadily for several months to prepare a variety of ceramic gifts, afghans together with a unique collection of curios. With the loving support and generous supply of baked goods donated by the Bethesda Church Ladies Aid, the venture was a great success. The sale proceeds will be applied to update emergency equipment and other pressing needs.

Brevard's Best, a talented group of youngsters, ages 8-18, helped usher in the festive holiday season with a Christmas musical production in full costume. Afterwards, each young professional greeted our people and exchanged bits of information about themselves. Their visit was well received and their genuine interest in our "golden agers" was most therapeutic. From The Home, they traveled to the King Center for Performing Arts to perform on stage to another audience.

A number of our residents attended the covered-dish Homecoming Day supper held in the Bethesda Church fellowship hall with special guest Rev. Arpad Revesz from Budapest, Hungary, Pastor and President of the Hungarian Baptist Union. His message on God's Grace was given in both English and Hungarian to the delight of all present. That same evening, several members gave interesting reports and testimonies of their travels during the prior summer months. Another distinguished visitor was Mr. Louis Drescher who worked on the financial reports concerning Bethesda. His work is quite a responsibility and we thank him. It is always good to have friends spend time here to see and visit with our beautiful people and the land that they inhabit.

The annual Thanksgiving church service on Wednesday evening and dinner on Thursday were both memorable occasions. A good number of residents visited with their families, some spent a few days with loved ones. Upon their return, we hear some happy narratives of their visit but they also express their joy to be back at Bethesda. Each day to our dwellers, ages

68 to 101, is a brand new chapter in their lives and the lives of our employees.

Thank you all for your prayers and faithful financial support. God is moving in a marvelous way and it is gratifying and rewarding to know that He has given to you and all who are willing, a special path to walk. May His presence constantly abide with you and in you.

Ernest Cziraky
* Administrator

Contributions — November 1992

Mr. and Mrs. John Haydn	\$100.00
Mrs. Rose Newman	25.00
Mrs. Ruth Kish	25.00
Bethesda Baptist Church	225.00
Mr. and Mrs. Ernest Kish	20.00
Silliman Baptist Church	31.00
Anonymous Donor	214.50
In loving memory of Rev. George Balla	\$640.50
By Elizabeth Balla	\$ 60.00
In loving memory of Theresa and Paul Smenyak	
By Mrs. Martha Koves	100.00
	160.00
Total: \$800.00	

EJK

New Church Dedicated in India

The Arthur G. Stumpf Memorial Church was dedicated to the service of the Lord in Bedkua, India on October 3, 1992. The completion of this church was no small task. Dr. Ezra Sarguman, Director of Evangelical Churches in India, said that he had "never spent so much time and money, and gone through so much mental agony with any other building project" during his entire ministry in India. Satan really fought all the way in trying to stop the building of this church. God on

the other hand must have had something very special in store for this church since there were more than 800 people at the dedication and already the church has over 300 members.

Arthur G. Stumpf was a member of our Silliman Memorial Baptist Church in Bridgeport, Connecticut. Initially this was a Hungarian Baptist Church. Arthur was extremely active in serving the Lord there. A few years ago, he befriended two Indian medical interns, one of whom accepted Christ as his personal savior and is now serving the Lord with his family in a Baptist Church in the city of Chicago. Through this association, Arthur became involved with the Indian people in a very special way. Through the New Directions Evangelical Association it was decided that a new church was needed in Bedkua, India. Arthur was one of the prime movers in this effort. Upon his death in April 1991, it was decided that a memorial fund be established for the construction of this church. Monies raised in Arthurs honor was used in its construction. Arthur is no longer with us, he is with his heavenly father whom he had served faithfully for so many years. What a joy it must have been for Arthur to look down from his heavenly vantage point to see the people flocking to this new church. What a joy it must be for his family to know that because of Art there is a place of worship in a land that is almost completely devoid of Christ which will bring others to the saving knowledge of our Lord and Savior. May this example urge others to do likewise.

Gyülekezeti hírek

PALM BAY

Bethesda Baptist Church

Lelkipásztor: Rev. A. Barton Brown

Gyönyörű napsütéses vasárnap délelőtt volt. Gyülekezetünkben áhítatos csendben várták a jelenlevők a BÜCSÚ ÜNNEP megkezdését. Egy kedves 79 éves testvért búcsúztattuk. Hazament.

Ne gondolja senki, hogy egy siralmas történet következik. Ellenkezőleg. Nagyon is kedves, bátorító, buzdító bizonyágtételt mondok el. Egy áldott élet csodás hatásáról lesz szó. Miért szólok erről? Mert tudom, hogy hatására új erő, elhatározás, és buzgóság fakadhat életünkben. Esetleg önvizsgálat is. Előbb azonban hadd mondjam el, hogy egy olyan emberről lesz szó, aki egy élményekben és sikerekben gazdag élet után, idős korban, betegesen, majdnem teljesen megvakulva és toloszékkal közle-

kedve került közénk. Búcsúztató prédikátorunk szavait idézem:

„Kedves Testvéreim: ünnepeljük meg Ralph C. Gepford életének emlékét! Ő-hozzá intézem szavaimat. Helyettetek is szólok.

Ralph: Isten ajándéka voltál számunkra. Egy mozgalmas élet után jöttél gyülekezetünkbe és a hozzácsatolt Bethesda nyugalmazottak otthonába. Szeretnél élni. Örömmel néztél minden nap elé még akkor is, amikor viharok csapkodtak. Mindig találtál új célt és okot a továbbélésre. Sohasem panaszkodtál. Békés és megelégedett voltál.

Szeretnél minket is. Családtagként fogadtál be. Kiváló társalgó voltál, főleg azért, mert érdekelt az emberek. Érdekelte, hogy honnan jöttek, merre jártak és mit vártak a holnaptól. Mi is megszerettünk, mert törődött velünk. Mindannyiunkban megláttad a jót. Sohasem kritizáltál minket. Helyébe biztató, bátorító szavakkal fordultál felénk. Bizonyára ez volt a te missziós hivatásod.

Szerény is voltál. Nem volt szükséged arra, hogy múltaddal és sikereiddel dicsekedve elismerést nyerj. Pedig lett volna okod rá. De sajnálatunkat sem igényelted.

Az új körülményekbe könnyen beleillessztek. Érdekesítő kalandnak tekintetted azokat. Nem sirattad a múltat s nem panaszkodtál új helyzeteid korlátosságai miatt. Az élet változásaival bátran néztél szembe. Ha mi olykor kevés okot találtunk a hálára és életkedvre, csodálkoztál rajta.

Megrögzött optimista voltál, — minden nehézségből láttál kivezető utat. Ha rosszabbodott a helyzeted, — ami betegségek és többszöri kórházi kezelés miatt az utóbbi időben gyakran előfordult —, akkor a mi kedves Bethesda otthonunkba való visszatérés és jóbarátaid viszontlátásának reményével tápláltad magad.

Szeretnénk elmondani neked, hogy távozásod egy csöpp üres helyet hagyott szívünkben. Örülünk, hogy köztünk jártál. Hatásodra egy picit jobbak lettünk. Megemlékezünk bátorságodról és optimizmusodról. Köszönjük törődésedet és buzdításodat. Példaadásodat is, mellyel megmutattad, hogy miként hordozhatjuk el a nehézségeket. Hálát adunk az Úrnak mindazon áldásért, amit tőled nyertünk.”

Kedves Testvéreim! — fordult felénk ezután a prédikátorunk — milyen jó, hogy az élet nehéz útján akadnak POSITÍV emberek, akik elviselhetőbbé és szebbé tesz az utunkat. Bizonyára mindannyian találkoztunk olyanokkal is, akik NEGATÍV



**AKIK
ELMENTEK**

IRENE VARJU NINTZEL

Another dear servant of God has gone to her eternal home. Irene Varju Nintzel, a beloved old time member of the High Street Baptist Church in New Brunswick, N.J. served the Lord in that Hungarian church for many years. We remember her as a devoted christian lady who with her family were active in the services of her Lord and Master. She was not only active in church circles, but she also took part in civic and cultural organizations. She is survived by a daughter Margaret Koye Avalos, a brother Joseph Varju of Florida, and two sisters, Margaret Ur and Lillian Pinter. She is now resting from her labors in the arms of her Lord and Master. Although she is gone from our sight, we look forward to the time when we shall meet again, when there will be no more parting. "Happy is he that hath the God of Jacob for his help, whose hope is in the Lord his God". (Ps 146:5) She is truly happy. EJK

hatással voltak ránk és lehúztak. Most egy pozitív testvérünkötől búcsuzunk.

Jézus arra tanított, hogy az élet minősége többet ér, mint a hosszúsága, s nem az a fontos, hogy kinek mije van, hanem az, hogy egyénileg mivé válik. Arra is tanított, hogy van élet a halál után. Aki — mint Ralph — földi léte alatt Jézusba vetette hitét, annak a halál nem ellensége, hanem az örökkévaló életbe vezető kapu. „Aki hisz énbenem, ha meghal is él...” — ígérte a Megváltó (Jn 11:25). Pál apostol meg így szólt: „... Tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben (2Kor 5:1). Ámen.”

Ezzel, rövid ima után befejeződött az emlékünnepe. Az elhangzott üzenet hatása viszont folytatódott. Többünkben felvetődött a kérdés: vajon én milyen hatással vagyok másokra? Milyen magatartást tanúsítok a próbák nehézségei között? Mennyire törődök embertársaimmal? Bátorítok, vagy gyengítok? S arra kértük Urunkat, hogy tegyen oly Szent Lélekkel telt, optimista egyénné, mint hazatért testvérünk volt.

Nem kívántátok meg ti is az ilyen életet? Nem kértétek a Megváltót, hogy tegyen benneteket is bátorító, pozitív egyénekké az Atya dicsőségére? Ő szívesen megteszi, ha őszintén vágyunk rá, hisz azért jött, hogy sok áldást osztó, bővülködő életet adjon nekünk (Jn 10:10).

**Rev. Barton Brown alapján
Mátrai Mihályné**

DETROIT

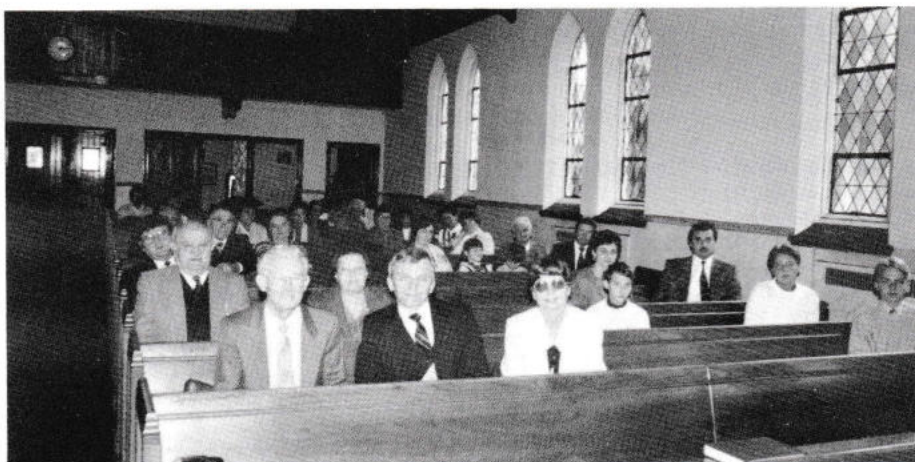
**First Hungarian Baptist Church
Lelkipásztor: Dr. Herjeczki Géza**

MOZGALMAS NOVEMBER. Az idén is tartottunk egy közös reformációs ünnepélyt a Windsori Első Magyar Református Egyházzal. November 1-én gyülekezetünk „mozgékonyabb” részével átmentünk hozzájuk. „Átmentünk,” hiszen ha közel is van hozzánk Windsor, mégis egy országhatár húzódik közöttünk. Az igehirdetést lelkipásztorunk tartotta Reformáció és Protestáció címmel. A helyi lelkész, Nt. Horváth Lóránd vetített képes beszámolót tartott. A szolgálatba bekapcsolódott még Nt. Köntös László Allen Park-i református lelkész is. Zoltán Sándor Vallásszabadság Erdélyben címen tartott előadást. Szóelőnekek, s a baptista és a református énekkarok szolgálata tette változatossá az estet, melyet a vendéglátó gyülekezet rendezte szeretetvendégség zárt.

29 éves szolgálat után nyugalomba vonult Dr. Eugene Bragg, a Southern Baptist Convention hozzánk legközelebb álló kép-

viselője, a Michigan State Convention nyelvi osztályának igazgatója. Bragg testvér 1975 óta ismeri gyülekezetünket, s rendszeresen ellátogatott közénk. November 8-án ő hirdette közöttünk az ígét, Fi-

lippi 4:10-20 alapján. Herjeczki testvér a gyülekezet nevében köszöntötte őt, áldást kívánva további szolgálatára — melyet ezután livoniai otthonához közeli új missziós állomásokon folytat majd.



Dr. Eugene Bragg a Lincoln Park-i gyülekezetben, 1992. november 8-án.



Karácsonyi előzetes december 13-án. Énekkarunkat Für Béla vezeti.



Irodalmi napunk „oltára”, régi és újabb magyar nyelvű evangéliumi kiadványokkal.

IRODALMI NAPOT tartottunk november 15-én. Csatlakozva más amerikai magyar baptista testvéreinkhez — a szövetségi fölhívásnak engedve —, számba vettük, hogy milyen irodalmi termékeink is vannak? Figyelmünk természetesen a magyarországi és erdélyi kiadványokra is kiterjedt. Hálát adtunk az Úrnak, hogy az evangélium magyar nyelven is terjed — különféle kiadványok, könyvek és újságok által. Anyagi javainkból is szolgálhatunk az Úrnak ezen a területen is.

HÁLAADÓ NAPUNKAT november 22-én tartottuk.

Karácsony előízét éreztük december 13-án, amikor a Southfield Road Baptist Church lelkipásztora Rev. William F. Cruthers, és mintegy 60 tagja látogatott el hozzánk. A mi februári vendégszolgálatunkat viszonyozták testvéreink. Az esti istentiszteleten sok szép szolgálatot hallgattunk vendégeinktől. Ugyanakkor a mi ének és zenekarunk is szolgált. Igét először a vendég lelkipásztor hirdetett, végül Her-

jeczki testvér szolgálata zárta az istentiszteletet. Utána magyaros szeretetvendégséget tartottunk. Vendégeink (talán az ízek hatására?) máris egy újabb találkozóról beszélgettek.

NEW YORK

**New York-i Magyar Baptista Gyülekezet
Lelkipásztor: Kulcsár Sándor**

„Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét.” (Zsolt 103:1)

Gyülekezetünkben november 22-én tartottuk a Hálaadó napot. Ez a nap számunkra, magyar hívőknek, nem egy történelmi eseményre való visszaemlékezés napja (mint ahogy itt az USA-ban), hanem visszaemlékezés mindarra, amit az év folyamán az Úr cselekedett az életünkben. Ha őszintén végig gondoljuk mind azt, amit megéltünk, akkor Dávidhoz hasonlóan a mi lelkünk is hálaadásra serken.

Ezen a napon volt két különleges oka is a Gyülekezetnek a közös hálaadásra. Az első, hogy újabb testvérek érkeztek közénk Erdélyből, Zilahról. Így most már nem csak Kui Barnabás testvér, hanem egész családja (felesége Livia testvérnő és gyermekei — az ifjabb Barnabás, Zoltán és Mária) közöttünk volt és együtt adtunk hálát az Úrnak, hogy hosszú 2 év után a Kui család ismét együtt lehet, most már itt az új hazában. Istené a dicsőség azért, hogy ezt megtette és így az egész Gyülekezet ennek örvendhetett.

A másik ok, ami emlékeztetett a számunkra e napot az, hogy délelőtt és délután is Révész Árpád lelkipásztor testvér hirdette az Igét. Révész testvér a Magyarországi Baptista Egyház elnöke és a Budapest Nap utcai Gyülekezet lelkipásztora. A Gyülekezet számára különös áldás volt a vendég lelkipásztor szolgálata. Délelőtt a 73. és délután a 103. Zsoltár alapján hirdette az Igét. Az Igé hirdetésben arról hallottunk, hogy van olyan, amikor elfogy a hívő ember szívéből a hálaadás, mert nem Isten felé, hanem emberek felé és a világ felé fordul figyelme. Ez az állapot addig tart — a zsoltáros szavaival élve —, „míg nem bemenék az Isten szent helyére...” Isten közelében értjük meg, hogy Isten jó, szent és igaz. Menjünk mi is az Úrhoz, hogy mi is meglássuk, hogy igen jó nekünk a Vele való közösség. Találjuk meg mi is a hálaadásra való okokat, amint azt Dávid tette (Zsolt 103). Dávidnak is serkentenie kellett saját lelkét az áldásra és hálaadásra. Míg ráhangolódott a lelke az Isteni hullámhosszra és akkor tudott igazán hálát zengeni Isten csodálatos tetteiért.

Istené a köszönet ezért a napért, amely mindannyiunkat hálára indított és meg-



A New York-i ifjúság és a lelkipásztorok, Révész Árpád és Kulcsár Sándor

újult erővel mehetünk tovább. „De én mindenkor veled vagyok, te fogod az én jobb kezemet. Tanácsoddal igazgatsz en-

gem, és azután dicsőségedbe fogadsz be engem.” (Zsolt 73:23-24.)

Szomor Oszkár

MISSZIONÁRIUSAINK

Mónus Viktor, bibliafordító

Mónus Viktor bibliafordító testvérrel személyesen találkozhattunk a szeptemberi Táborzáró Konferencián, Rámában. Magyar nyelvű előadását a Slavey Indiánok közötti munkájáról örömmel hallgattuk. (Lapunk decemberi számában egy fénykép erejéig hírt is adtunk erről.) Mónus testvér kérésünkre engedve folyamatosan küld írásokat, szolgálatával kapcsolatos kérdéseinkre válaszol. Az első a várható sorozatból most olvashatjuk magyarul, angolul pedig majd a februári számban. (szerk.)

Megtérés

Tizenhat éves voltam, amikor Krisztust Megváltómnak fogadtam. Szüleim bizonyágtévő élete segített hozzá, hogy Isten Igéjét már ifjú koromban megértettem. Egyszer, amikor az evangélium érthetően, tisztán hangzott felém, elfogadtam a felhívást és Krisztusnak adtam az életemet. A János 3:16-ot személyes üzenetnek vettem s megkezdtem utamat Krisztussal.

Elhívás

Isten hívását egészen személyesen éltem át. Többféle összetevője van annak, ahogyan megértettem, hogy misszionáriusnak hívott el. Felsorolok néhányat:

1. Az Úr vagyok — Ő választott magának.
2. Örök életet adott nekem — ingyen kegyelemből.
3. Kötelességem, hogy továbbítsam az



Mónus Viktor és felesége a tábori előadás előtt (Rama, Ontario, 1992. szeptember 5.)

evangéliumot azoknak, akik még nem tartoznak öhozzá.

4. Ő nehezítette szívemre az elveszettek helyzetét.

5. A szentírás olvasása és tanulmányozása során felismertem, hogy az az Ő akarat, hogy a Krisztus ismeretéből következő áldásokról beszéljek olyanokkal, akik még nem találkoztak Vele.

6. Különleges kiváltság számomra, hogy Néki szolgálhatok egész életemmel, melyet az Ő szolgálatára szántam — bárhova is küldjön.

(Az elhívás fokozatosan érkezett hozzám — az első jelzéseket 10 éves korom-

ban kaptam, amikor misszionáriusok látogattak meg bennünket s tartózkodtak velünk családi otthonunkban.)

Pályaválasztás

A középiskolai tanulmányaim utolsó évében a Wicliff Bibliafordító Társaság néhány tagja előadást tartott iskolánkban. Tapasztalataikról beszéltek, filmeket mutattak a világ különböző országaiban folyó nyelvi és bibliafordító munkáról. Ennek hatására fölébredt bennem az érdeklődés a bibliafordítói hivatás iránt.

Indiánok között?

Az Indiánok közötti munka mellett döntenem nem volt olyan egyszerű. Családunk észak Saskatchewanban lakott, közel a Cree Indián rezervátumhoz. Majdnem minden nap jött látogató hozzánk az indián telepről. Így már otthon elkezdtem megtanulni, hogyan lehet a különböző kultúrához tartozó, az enyémtől eltérő világnézetű és más hagyományokkal rendelkező emberekkel kapcsolatot tartani. Mégsem volt könnyű az indiánok — pontosabban a Slavey Indián törzs — közötti munka mellett döntenem. Gyermekkoromban többször is vívódtam a kérdéssel, vajon kész lennék-e valamikor is az Urat az indiánok között szolgálni? Bizony, időbe került, mire a más-fajta népekkel szembeni előítéleteimet feldolgoztam magamban.

A szolgálat kezdete

Amikor feleségemmel, Anitával együtt letelepedtünk a Slavey Indiánok között, úgy éreztük, hogy elég sok időbe fog telni, mire elfogadnak majd bennünket. 1958-ban kezdődött életünknek ez a szakasza a kanadai „Northwest Territories” egy kis Slavey falujában. Komolyan hozzáláttam a nyelvük megtanulásához, mire az emberek a kezdeti idegenkedés után kezdtek egyre barátságosabbakká válni. Fokozatosan, ahogy személyesen is megismerkedtünk néhány Slavey indiánnal (főleg idősebbekkel) barátságukba fogadtak, melynek jeleként húst és halat ajándékoztak nekünk.

A család hozzáállása

Feleségemmel ketten vágtunk neki a misszió mezőnek. Teljes egyetértés volt közöttünk a szolgálat vonatkozásában. Néhány évvel később örökbefogadtunk két gyermeket (egy leányt és egy fiút).

Szüleink mindkét részről teljes mértékben egyetértettek velünk. (Sok olyan misszionárius kollégával beszélgettünk, ahol ez nem így történt, sőt, ahol a szülők határozottan elleneztek a fiatalok elutazását a missziómezőre.) Szüleink az egyetértésen túl még anyagilag is támogattak bennünket az első éveinkben.

VASÁRNAPI ISKOLA



1993. január 17.

NYITOTT AJTÓ A POGÁNYOK FELÉ ApCsel 11:1-18

Az ajtó tulajdonképpen már az első Pünkösöd csodás ünnepén nyílt meg. Az első gyülekezeteknek legelső problémája: Kicsoda üdvözülhet és hogyan? Törvény, vagy Krisztusba vetett hit által?

Az ApCsel-ben nem először vetődött fel ez a kérdés. Pál apostol munkálkodik a pogányok között, és magát „a körülméletlenség evangéliumát” hirdető apostolnak vallja. Galáciába írt levelének 1. és 2. részében bizonyosságot tesz e munka gyümölcseiről. A vele lévő Titus sem volt körülméletlenség, görög származású volt, sokat jelentő kijelentése számunkra is megörököltette: „Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek!” Pál apostol döntő érveit olvashatjuk a Gal 2:16-ban.

Péternek az Úr maga adja fel a lecke-t a látomásban, melyet az ApCsel 10. részében olvashatunk. Erről számol be, amikor az atyafiak felelősségre vonják. Nem vitázással, hanem bölcs szelídséggel. Isten munkája: egy időben, két különböző helyen, két különböző személy látomása.

1. Péter látomása. (5-10. vers) Háromszor ismétlődik, hogy elfogadja: „Amit az Úr megtisztított, te ne mondd tisztátalannak!”

2. Sürgetés azonnali cselekvésre. Segélykérő látogatók, akik beszámolnak Kornélius látomásáról (11-13. vers, 10:1-6). Aki hivatja: pogány, római és ellenség, az elnyomó hadsereg tisztje. Kiemelkedő példája a kegyelem kiterjedésének. Péter engedelmissége folytán az ellenségek barátok, majd Krisztusban testvérek lettek.

3. Elvethető-e a törvény? Az első gyülekezeteknek is voltak szabályai. Jézus maga is eleget tett a törvényeknek. De az Ő áldozatával elkezdődött a kegyelem korszaka. „A törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az

igazság pedig Jézus Krisztus által lett.” „Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett.” (Gal 3:24)

4. Váratlan fordulat. (15. vers) Nincs már szükség szavakra, Isten Lelke végzi el a munkát. Mint az első Pünkösödön. Két drága ígéret beteljesüléséről olvasunk a 16. és 17. versben: a) „a Szentlélek eszetekbe juttatja majd”, b) ember nem állhat útjába Isten munkájának — „Könyörülök, akin könyörülök, kegyelmezek, akinek kegyelmezek...”

5. A gyülekezet elfogadja Isten döntését (18. vers). Istent dicsőítik, egy szívvel-lélekkel. Csodálatos az apostolok munkájának az eredménye a 21. versben!

A megtérés lehetősége miénk is lehetett. A kegyelem ideje még tart. Az emberek, a népek szokása, kulturája, bőrének, színe és életjárása ma is különböző. De: „amit az Úr megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak! Hála és dicsőség Néki, hogy meg tudja menteni az embert „minden nyelvből, nemzetségből és ágazatból!”

Aranymondás: ApCsel 11:18.

1993. január 24.

ISTEN MINDENEKFELETT VALÓ BÖLCSESSÉGE 1Kor 1:18-31

Ezt a levelet Pál apostol Efézusból írta a korinthusi gyülekezetnek, harmadik misszióútjáról. Nagy szükség volt a figyelmeztető tanításra, mert a gyülekezetben eluralkodó pártoskodás, az ellentétes nézetek, a vitatkozások már-már szakadáshoz vezettek. A különböző nemzetiségű és fajú csoportok, a maguk öröklött kultúrájával, vallási gyakorlatával nem tudtak közös nevezőre jutni. Saját bölcsesüket nem tudták még letenni az igaz hit oltárára.

A bölcsék bölcsstelensége. Pál apostol Istentől tanult bölcsességgel bizonyítja be az emberi bölcsesség hiábavalóságát. Ótestamentumi igéket idéz és kihívást intéz a két szembenálló csoporthoz. **Zsidók:** a törvény alapján állnak, folyton jelt kívánnak, Isten Fiában és a keresztről hirdetett beszédben megbotránkoznak. **Görögök:** büszkéek a saját műveltségükre, kultúrájukra, világhírű bölcssekre, a keresztről való

beszédet bolondságnak tartják. — Az apostol az Igével szégyeníti meg a bölcseket. Eddig a világ összes bölcsessége együttvéve sem volt elég arra, hogy „a világ a bölcsesség által ismerje meg Istent” (21. vers). Amit az ember bölcsességnek tart, az az Isten előtt bolondság. Amit az ember bolondságnak (lehetetlennek, logikátlanak) tart, az az Isten mérhetetlen bölcsessége.

Az apostol mindent megoldó érve, s egyben gyönyörű hitvallása a 18. vers. Ma is ez a mi hitvallásunk! Igazsága kétezer év óta változatlan és örökérvényű. Azóta már hány bölcs, hány híres, hatalmas és nemes ember tanítását jegyezték fel, mégsem jutott ennél tovább az ember! Pedig oly egyszerű, hogy a gyermek is megértheti. Kétféle embercsoport van a világon: akik elvesznek, és akik megtartatnak.

Akik elvesznek: ezek azok, akik saját bölcsességükben bíznak, akik ma is azt hirdetik, hogy ők találták meg az igazságot.

Akik megtartatnak: azok, akik elfogadják Jézus Krisztus váltságshalálát, a kereszti üdvözítő erejét. Azok, akik önmagukban bölcselének, erőtelének, a világ előtt megvetettek, nemtelének. Őket választotta ki magának Isten!

A 26. vers nyomán tekintsünk magunkra, gyülekezetünkre! Mivel dicsekedhetünk? Műveltségünkkel, befutott életünkkel, pozíciónkkal? (1Kor 13:2). Minden dicsekedésünk megszégyenüléshez vezet, és annak felismeréséhez, hogy „Krisztus lett nekünk bölcsességül Istentől, igazságul, szentségül és váltságul” (30. vers).

A kereszti jelentősége. Krisztus előtt: a legsúlyosabb büntetés eszköze, gonosztevők, gyilkosok kivégzőfája, a halál jelképe. Krisztus után: az elvégzett váltság eszköze, a bűnökért való áldozat fája, Krisztus megtartó erejének jelképe.

„Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet.” (23. vers.)

Aranymondás: 1Kor 1:21.

1993. január 31. * * *

EGY TEST, EGY LÉLEK — KRISZTUSBAN Efézus 4:1-16

Ez a rész komoly felszólítással kezdődik: Járjatok elhivatástokhoz méltóan! A további versekben az apostol

megadja ehhez a kulcsot, az eligazítást.

Hívó gyülekezethez szól. Némely gyülekezeti tagnak sokszor azt a legnehezebb megtanulnia, hogy ha valaki egy közösségbe akar beépülni, többé már nem egy különálló egyed, hanem egy „tag”, aki a közösség javát szolgálja. Ez csak egy módon lehetséges: Ha teljesen feladjuk az „ÉN”-t, akarataival együtt, és felöltözzük az itt olvasható tulajdonságokat, „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.”

Egy a test és egy a Lélek. Az emberi test Isten legtökéletesebb földi alkotása. A testnek minden tagja végzi a maga feladatát, egy élő organizmusban, tökéletes egységben. Amint az emberi test különböző részei között folyamatos és zavartalan az egység, tökéletes az összhang, így kell lennie ennek a gyülekezetben is, amely Krisztus teste. A tagok különbözőségéből adódnak a különböző feladatok (11. vers). „Mindenkünknek!” És „szolgálat munkájára”. Nincs szó olyan tagokról, akik csak elfogadói a szolgálatoknak. Ha egy testben levő tagnak nincs funkciója, az vagy beteg, vagy csecsemő. Hányszor érezzük, hogy „mindenestől fogva nekedünk” kell! A teljes együttműködés csak az **egy Lélek által** lehetséges. „A szolgálatokban különbség van, de ugyanaz a Lélek.” Olvassuk el a Róma 12:4-8 verseket! Ha az egy Lélek vezetése irányítja a tagok munkáját, akkor tökéletes az együttműködés. Erre hivattattunk el!

Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Sok imaház falára lett felírva hitvallásként. Gyakorlatban annyit jelent, hogy hitünk nem megosztott, nem tájékozatlan, hanem szilárd és egységes, amely nem ad teret a tévtanításoknak, a tévhitnek. „Tudom, kinek hittem!” Hitünkről bármikor, bárkinek készen vagyunk bizonyosságot tenni. Hitvallásunk megpecsételésére, kifelé is látható bizonyosságára Jézus példáját követjük a keresztségben, a bemeztkezésben. Valljuk, hogy csak ez az egyfajta keresztség a helyes. Gyakorlatilag ezzel válunk tagjává a gyülekezetnek, Krisztus testének.

Egy az Isten, mindenknek Atyja. „Mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, mi is Őbenne, és egy Urunk, Jézus Krisztus...” (1Kor 8:6). Ő a Feje a test-

nek, Aki által szép rendben egybeszerkesztve működhet minden tag, Aki által nevelkedhetünk, érett férfivá lehetünk az Ő szolgálatában. Boldog az a gyülekezeti tag, aki a megváltás és újjaszületés kegyelmi állapotában élhet, és tevékeny tagja lehet Krisztus testének.

Aranymondás: Ef 4:4.

1993. február 7. * * *

A FELTÁMADOTT ÚR MISSZIÓPARANCSA Lukács 24:36-53

A kijelölt ígérés két különböző helyszínen lejátsszódó, kétféle, de összefüggő, egymás után következő történetet ír le.

1. A helyszín: Jeruzsálem, a felház, ahol a félelmes szívű tanítványok együtt voltak. A feltámadt Jézus testben jelent meg köztük. **Megállt a középben.** Ahol Ő megjelenik, csak a főhely illeti meg! Sokszor imádkozunk az Ő jelenléteért. Legyen hát Ő a közép-pont: összefüvetelünk, otthonunkban, egyéni életünkben! A tanítványok minden oldalról láthatták testi voltát. „**Lássátok meg!**” A rémületet követi a szív lecsendesedése, a szemek megnyílása, az értelem kitárulása, az Írások megértése, Jézus mindenhatóságának teljes elismerése. „**Így volt megírva, így teljeseedett be.**” Ez most már nem elvont tanítás volt, hanem kézzelfogható valóság. A váltság elvégzetetett, most már annak kell következnie, hogy amiért ez történt, a megtérés, a bűnbocsánat lehetősége eljusson az emberekhez.

„Ti vagytok ezeknek tanúbizonyságai!” A tanítványok megkapják a megbízatást: Prédikálni az Ő nevében. Ez a megbízatás: a) Nem egy bizonyos időre szól. Végtelen a biznyságtévők láncolata, nemzedékről nemzedékre, napjainkig, és tovább a világ végezetéig. b) Nem ismer faji, nyelvi különbségeket. c) Nem ismer földrajzi határokat. „Jeruzsálemtől a föld végső határáig.” Ez a munka mérhetetlenül nagy, nem emberi erőre alapozott munka. Legjobban Jézus tudta ezt, s ezúttal utolsó ízben ismételte meg ígéretét, hogy elküldi Szentlelkét, felruhazza őket mennyei erővel. Ez az erő cselekedte azt, hogy futótűzként terjedt az örömmüzenet. Nekünk, mai tanítványoknak is tudnunk kell, hogy

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

„nem erővel és hatalommal, hanem az én Lelkem által.”

2. A helyszín: a mennybemenetel helye. Végső tanítása és misszióparancsa után ez az utolsó együttlét a tanítványokkal. Elérkezett a búcsú perce. Megindító, felejthetetlen az Ő utolsó ténykedése: **megáldotta** őket. Ami akkor Jézussal történt, a világ legnagyobb, egyedülálló csodája volt: a Lélek levetkezte a testbe zártság 33 éves börtönét! Mégis, amíg csak látták, **kezei áldásra voltak felemelve.** Áldása megnyugodott övéin, s szinte isteni erőket adott át nekik.

A tanítványok nem az elválás keserűségével tértek vissza. Nagy öröm, végtelen imádat és hálaadás, magasztalás volt a szívükben. Ma is csak ilyen szívvel végezhetjük a bizonyoságtévés szolgálatát! Ilyen tanúkra van szüksége Jézus Krisztusnak és szegény, veszendő világunknak.

Aranymondás: Lk 24:47.

1993. február 14.

A TISZTA EVANGÉLIUMOT HIRDESD! Róma 10:5-17

A múlt vasárnap foglalkoztunk az Úr Jézus misszióparancsával, amely a tanítványok felé kifejezett végakarata volt Urunknak. Ma ennek a parancsnak gyakorlati megvalósításáról, annak körülményeiről olvasunk.

Pál apostol végzi a munkát, amely azóta is folytatódik, nem szűnt meg a mai napig sem. Ezért érdemes megismerni a gyakorlati tanácsait és tapasztalatait az Ige mai terjesztőinek is. Különböző helyzetek adódnak, amik keménnyé teszik a szívek talaját. Abban az időben például: Melyik tart meg: a törvényből való igazság, vagy a hitből való? Van-e különbség ezen a téren a zsidók és görögök (pogányok) között? Az apostol elismeri a zsidók buzgóságát, de kijelenti: „A törvény vége Krisztus, minden hívőnek igazságára.” (4. v.)

Az üdvösség evangéliuma adatott:

1. Az egyén számára (8-9. vers). Mielőtt képes lennét azt hirdetni, legfőbb feltétel: befogadni, magadévá tenni! A zsoltáros mondja: „Szívembe rejtettem a Te beszédedet, hogy ne vétkezem ellened.” Isten pedig így szól népéről: „Törvényemet az ő bensejökbe helyezem.” Valóban csodálatos, mennyire kitörölhetetlenül beleivódik csontunkba, husunkba, szívünkbe és elménkbe az Ő beszéde! A teljes hittel befogadott, élő Ige ez, és hatása megmutatkozik már egyéni életünkben is, de kifelé is. Szólasmondás: Ami a szívemen, az a számon! Igaz, de sokszor nem kívánatos. „Hittem, azért szóltam”, — mondja Isten szolgája. Itt a 10. versben: „Szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk vallást az idvességre!”

2. Az emberek számára. Az embereknek meg kell hallaniuk! Technikával teljes korunkban is még sokan nem hallottak az üdvösségről. Tudatlanok, tájékozatlanok, keresnek, de nem tudják, hol. Ezt használják ki a tévtanok hirdetői. Egy fiatal ember, látva az emberek állapotát, ezt mondta: A hívőknek az utcán kellene kiáltaniuk: Béküljete meg, emberek! A sürgető szükség megláttatja velünk, hogy nem vagyunk elég erősek az Igazság hirdetésében. Ne mondd, hogy nincs küldetésed! Nem mindenki a szószékéről prédikál. Elődeink így vallották: Minden baptista egy misszionárius. Áldott ez a munka! A mai korra is illik Ésaías igéje: „Mily szépek a békesség-hírdetőknek lábai, akik jókat hirdetnek!” (15. v.)

Az emberek reagálása, befogadási készsége ma sem egyértelmű. Ez fájdalmas a hirdetőknél, de nem riaszthatja vissza őket! „Hirdesd, állj elő alkalmas és alkalmatlan időben!” Mímodon hinnének prédikálás nélkül? Mert „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.” (17. v.)

Aranymondás: Róm 10:27

G. O.

Családi zsoltár (Dávidé)

Rólad és neked énekelni jó!

*Dávid, nagyobbik fiunk
három éve már, hogy dicséri,
a maga módján
magasztalja nevedet Uram.
Hiszen ki más dicsérne
a gyermeki kéz és száj?
S Te megérted szavát, mozdulatát.*

Jól érted a világot.

*S mit ért az ember?
Meddig ér szemünk és
meddig ér szívünk?
Érthetjük, mondd, a fákat,
a hegyeket s az óceánt?
Fölfoghatjuk-e a madarak dalát,
s hogy mit ragyognak a csillagok?
Honnan is tudnánk, hogy
miként nő az élet,
gyermekünk arcán honnan a mosoly,
álmaik szárnyain merre járnak?*

*Dávid nem tudja fölfogni még
miként forog a föld,
miért jön föl a nap s a hold?
Úgy tudja, azért van sötét, mert
„az Úr Jézus úgy teremtetted”.
Világos is azért van.
Felhőt is Ő teremtet,
meg villámokat:
nem kell hát félni tőlük.
Kistestvére meg azért van,
mert kérte, s
„az Úr Jézus elküldte nekünk”.
A miértekre emberi feleletet
ő még nem talál.*

*Dicsérhet Téged a gyermekszáj?
S dicsér-e, mondd, a sírás?
Ádámunk éhes éppen, hát üvölt,
ahogy kéthónapos torkán kifer.*

*A gyermek sírás és nevetés,
a gügyögés és a gyermekértelem
föl-fölvillanása —
az élet szárnybontogatása:
csodálatos nevedről beszél Urunk.*

*S egyszer, majd, talán,
évek múltával
Dávid zsoltárt fog írni.
Zsoltárt, Neked.
Mert Rólad és Neked énekelni jó!*

(1977)

Herjeczki Géza

*Elégedjünk meg azzal, amink van,
de azzal ne, amik vagyunk.*

James Macintosh